Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

peanē uocat. ista gignit. Mons olip ea ē
q̃ excellentiū uertice tam̃ attollit. ut in
cacumine eī nec nubes nec uentī sentiāt
Achaia a boceo rege ⁊ arbe. p̃uincia appellata
Hec pene ysula ē Hā absq; septentrionali
parte q̃ macedonie iungit. undiq; septa
est mari Ab oriente eā habet mistrum
mare. ab euro creticū a meridie ionīū.
ab affrico ⁊ occasū cassiopas insulas. a sola sep
tentrionali parte macedonie tantū tre
adiungit. Huī cap ē urbs corinthus q̃ cie
dec lachus ē achaie fluiū archadia ⁊
siū achaie ē ut platani foliū uirī ionīū
et egeū mare et posita quā archas iouis
⁊ calliste filī pellagis in diuīnē redactis
et suo nōe archadiā nuncupauit Ipsa
est sicionia a sicione rege. aq̃ ⁊ regnū si
cionor ē dictū. Habet ⁊ fluiū magnū
erimantū Tarbeston. ab ston q̃q; lapide
q̃ semel accensus nūq̃m extinguit. Candi
dissime etiā merule ibi nascunt. Lacedemo
na. pannonia. ab alpib; appenninis ē nūcu
pata. q̃b; ab italia secernit. regio ō fortis
⁊ solida. duob; saxis acrib; fluiū drauo
sauoq; uallata. Conuingit autē cū norico
⁊ retia habētes ab oriente mysia. ab euro
ystria. ab affrico ū alpes appenninos. habent
a occasu galliā belgicā. a septentione danu
bii fonte ⁊ lumine. q̃ germaniā galliāq; sec
nit ⁊ histriā. Hist amnis uocat q̃ ei tria influ
it. ipse ē danubius. Italia olī a gentis ppli occu
pata. magna gr̃ia appellata ē. deīde a regis
nōe sarmia. mar ⁊ latinū dicta. eo q̃ idem
satū a iouē sedib suis pulsi. ibi latuerit. p
tremo a bitalo siculo; rege ibi regnante
italia nuncupata ē. Cui sit longitudine
ampli q̃ latitudine a circeo ieo ⁊ extendit
a meridie tirreno mari ab aq̃lone adri
atico claudit. a occiduo alpiū finit uīgi.
tria hoīb in reb pulcherrima. sola fertilitate
pabuli ubitate q̃ ditissima. hab lac uena cum
aurū atq; lucīū. fluuios eridanū ⁊ tiberī
⁊ repentes fontib baias. gignit gemmas. serri
ten. ligurū. ⁊ coralliū. boāq; serpente. lincē
feram. ⁊ diomedias aues. Italia aū ⁊ hispania id
eo hespie dicte q̃ ei uespo stella nauigēt.
⁊ italia ⁊ hispania due q̃ hac ratione disēnunt.
Aut enī speria sola edicis significans italiā.
aut addis ultima ⁊ significas hispaniā. q̃a ioc
eidem ē fine Tuscia pars italie. umbria ō
pars tuscie. Tuscia aū a fregmia sacrorū ⁊ thu
ris uocata. a θυειν et ζιειν. Vmbria ō historie
narrat eo q̃d rēpe a q̃se cladis ibrib superfuerit. ⁊ ob hoc umbria g̃ce cognominata ē
Inuugis enī appennini montis sita ē i parte
italie uacta meridiē Etruria pars italie
dicta q̃d ei fines tendebant usq; ad ripā ty
beris q̃si a tere oc opio. Illā a terois significat
altos. ori finis uocat. Rome enī finis a mea
una tantū tiberis ripā tenebat. Alii etruri
riā dictā ab etrusco pncipe putant. i. ⁊
tirrenā a tirreno lidū fre q̃ eror cū ppli
parte de meonia uenit ad italiā. Hec est
⁊ tuscia. s. tuscia dicere ñ debem. q̃ nus quā
legim. tuscia aū a fregmia sacrificii ⁊ thuris
dicta ē. Ab oe yyce illic ⁊ aruspicinā dicī
ē repta. Apulia capa[illegible]nia tra hieme
uernante. sol ibi minus tepes q̃ta aer purus
Gallia a candore ppli ē nuncupata. Vt ⁊ blandus.
[illegible] ⁊ gr̃ce lac dr. Montes enī
⁊ rigor celi ab [illegible] ac ppli ea parte soli ardore
excludunt q̃ sit ut [illegible] candor corpor ñ co
loret. Hāc a oriente alpū iuga tuent. a oc
casu ocean includit. a meridie prupta pirinei
a septentione reni fluenta atq; germania. cui
iuctū belgica finis. A q̃tania ē regio gleba
ubi. ac pabulosa. ⁊ adusū aranīū aprta
fluminib q̃q; ⁊ fontib rigua. pfusa. uib

o Habet aut histria a septemptrione pannoniam.